

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Prishtinë, më 13 qershor 2016
Nr. ref.:RK946/16

AKTVENDIM PËR PAPRANUESHMËRI

në

rastin nr. KI88/15

Parashtrues

Božidar Dimić

Vlerësim i kushtetutshmërisë së Aktgjykimit të Kolegjit të Apelit të Dhomës së Posacme të Gjykatës Supreme për Çështjet në Lidhje me Agjencinë Kosovare të Privatizimit, AC-I-15-0018, të 19 marsit 2015

GJYKATA KUSHTETUESE E REPUBLIKËS SË KOSOVËS

e përbërë nga:

Arta Rama-Hajrizi, kryetare
Ivan Čukalović, zëvendëskryetar
Robert Carolan, gjyqtar
Altay Suroy, gjyqtar
Almiro Rodrigues, gjyqtar
Snezhana Botusharova, gjyqtare
Bekim Sejdiu, gjyqtar
Selvete Gérxhaliu-Krasniqi, gjyqtare dhe
Gresa Caka-Nimani, gjyqtare

Parashtruesi i kërkesës

1. Kërkesa është dorëzuar nga z. Božidar Dimić, me vendbanim në Kralevë, Republika e Serbisë (në tekstin e mëtejmë: parashtruesi i kërkesës).

Vendimi i kontestuar

2. Parashtruesi konteston Aktgjykimin e Kolegit të Apelit të Dhomës së Posaçme të Gjykatës Supreme për Çështjet në Lidhje me Agjencinë Kosovare të Privatizimit, AC-I-15-0018 (në tekstin e mëtejmë: Koleksi i Apelit), të 19 marsit 2015.

Objekti i çështjes

3. Objekt i çështjes është vlerësimi i kushtetutshmërisë së Aktgjykit të kontestuar, me të cilin pretendohet të jenë shkelur të drejtat dhe liritë e parashtruesit të kërkesës të garantuara me nenin 24 [Barazia para Ligjit], nenin 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm], nenin 49 [E Drejta e Punës dhe Ushtrimit të Profesionit] dhe nenin 102 [Parimet e Përgjithshme të Sistemit Gjyqësor] të Kushtetutës së Kosovës (në tekstin e mëtejmë: Kushtetuta), si dhe të nenit 6 dhe nenit 1 të Protokollit 1 të Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut (në tekstin e mëtejmë: KEDNJ)

Baza juridike

4. Kërkesa bazohet në nenin 113.7 të Kushtetutës, në nenin 47 të Ligjit për Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës, Nr. 03/L-121 (në tekstin e mëtejmë: Ligji) dhe në rregullin 29 të Rregullores së punës të Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejmë: Rregullorja e punës).

Procedura në Gjykatën Kushtetuese

5. Më 28 qershor 2015, parashtruesi dorëzoi kërkesën në Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejmë: Gjykata).
6. Më 3 gusht 2015, Kryetarja e Gjykatës caktoi gjyqtarin Almiro Rodrigues gjyqtar rapportues dhe Kolegin shqyrtyes, të përbërë nga gjyqtarët: Robert Carolan (kryesues), Ivan Čukalović dhe Arta Rama-Hajrizi.
7. Më 15 shkurt 2016, Gjykata e njoftoi parashtruesin për regjistrimin e kërkesës dhe i dërgoi një kopje Kolegit të Apelit.
8. Më 13 prill 2016, Kolegi shqyrtyes shqyrtoi reportin e gjyqtarit rapportues dhe i rekomandoi Gjykatës papranueshmërinë e kërkesës.

Përbledhja e fakteve

9. Parashtruesi i kërkesës ishte punonjës në Ndërmarrjen Shoqërore "Auto Moto Start" (në tekstin e mëtejmë: AMS) deri në vitin 1999.
10. Më 31 dhjetor 2010, Agjencia Kosovare e Privatizimit (në tekstin e mëtejmë: AKP-ja) filloi procesin e privatizimit të AMS.
11. Më 2 mars 2011, parashtruesi parashtroi në AKP kërkesë për kompensim për ndërprerje të parakohshme të marrëdhënieς së punës.

12. Më 17 prill 2013; AKP-ja [Aktvendimi nr. 0060] refuzoi kërkesën e parashtruesit si të pavlefshme, sepse “*Parashtruesi i kërkesës nuk ka paraqitur prova të mjaftueshme të cilat konfirmojnë se ai ka qenë aktivisht i punësuar në NSH “AUTO-MOTO START” (në likuidim) në kuptim të nenit 40.1.6.2 të Shtojcës së Ligjit për AKP-në (Ligji nr. 04/L-034), i cili parashikon se parashtruesit e kërkesave e kanë të drejtën për pagesën e dëmshpërbimit për ndërprerje të parakohshme të kontratës nëse “janë pushuar nga puna si rrjedhojë e Vendimit për Likuidim të ndërmarrjes, apo në lidhje me veprimin e ndërmarrë nga Agjencia (AKP) sipas nenit 6.1 apo 6.2 të Ligjit për AKP-në”.*
13. AKP-ja, më tej, konkludoi se “*parashtruesi i kërkesës nuk është bërë tepricë si pasojë e Vendimit për Likuidim në vitin 2011, por as teprica e pretenduar nuk është e lidhur me veprimin e ndërmarrë nga Agjencia [...]. Në fakt, në kohën kur parashtruesi i kërkesës e ka ndërprerë punën në NSH, as Agjencia Kosovare e Privatizimit, as paraardhësja e saj, Agjencia Kosovare e Mirëbesimit, nuk kanë qenë të themeluara ende*”.
14. Më 18 prill 2013, parashtruesi parashtroi ankesë në Kolegjin e Specializuar të Dhomës së Posaçme të Gjykatës Supreme për Çështjet në Lidhje me Agjencinë Kosovare të Privatizimit (në tekstin e mëtejmë: Kolegji i Specializuar) kundër Aktvendimit [nr. 0060] të AKP-së.
15. Parashtruesi i kërkesës pohoi në ankesën e tij se: “*ai ka të drejtë në të gjitha të drejtat nga marrëdhënia e punës dhe si pasojë edhe në të drejtën e kompensimit dhe pagesës për ndërprerje të punës*”.
16. Më 4 prill 2014, AKP-ja i parashtroi përgjigje Kolegit të Specializuar, duke deklaruar, *inter alia*, se “*marrëdhënia e punës së ankuesit nuk është ndërprerë për shkak të ndonjë veprimi nga ana e AKP-së. Ankuesi nuk ka paraqitur dëshmi me të cilat do të kishte mundur të dëshmojë se ka qenë i punësuar edhe pas vitit 1999, apo se ka pranuar të ardhura personale në NSH; rrjedhimisht, ankuesi nuk ka qenë i punësuar në NSH në kohën e privatizimit dhe AKP nuk e kishte ndërprerë marrëdhënien e tij të punës*”.
17. Më 18 dhjetor 2014, Kolegji i Specializuar [Aktgjyktimi C-IV-13-0701], refuzoi si të pabazuar ankesën e parashtruesit të kërkesës.
18. Kolegji i Specializuar konsideroi se “*pohimet e ankuesit në lidhje me atë se ai ka qenë i punësuar në NSH deri në privatizim dhe se AKP-ja ia kishte ndërprerë marrëdhënien e punës janë të pabazuara. Ankesa nuk ofron asnje dëshmi e cila mund të provojë se ai ka qenë i punësuar në NSH apo që ai ishte në listën e pagave në NSH deri në privatizim apo se AKP-ja ia kishte ndërprerë marrëdhënien e punës me anë të njoftimit apo aktvendimit*”.
19. Më 16 janar 2015, parashtruesi parashtroi ankesë pranë Kolegit të Apelit për shkak të vërtetimit të gabuar të gjendjes faktike, aplikimit të gabuar të së drejtës materiale dhe për shkak të dështimit për të marrë parasysh specifikat e gjendjes së parashtruesit të kërkesës, e cila çoi në diskriminim të tij.

20. Më 19 mars 2015, Kolegji i Apelit [Aktgjykimi AC-I-0018] e refuzoi ankesën e parashtruesit si të pabazuar, “*sepse ankuesi nuk ka paraqitur asnjë provë në lidhje me këto pretendime*”.

Pretendimet e parashtruesit të kërkesës

21. Gjkata rikujton se parashtruesi i kërkesës pretendon se “*vendimet dhe aktgjykimet e marra në këtë rast janë skajshmërisht tendencioze, të njëanshme në një pjesë dhe diskriminuese*”.
22. Parashtruesi i kërkesës pretendon se aktvendimet dhe aktgjykimet “*në esencën e tyre shkelin thellë Kushtetutën dhe ligjet, janë shprehimisht të padrejta, si dhe që si të tilla nuk munden as nuk duhet të qëndrojnë dhe të prodhojnë efekt juridik*”.
23. Parashtruesi kërkon nga Gjkata që “*ta anulojë Aktgjykin e Kolegjit të Apelit dhe të Kolegjit të Specializuar, ta aprovojë kërkesën e parashtruesit dhe ta kthejë rastin në gjykatë për rishqyrtim*”.

Pranueshmëria e kërkesës

24. Gjkata së pari shqyrton nëse kërkesa i ka përbushur kriteret e pranueshmërisë, të përcaktuara me Kushtetutë dhe të specifikuara më tej me Ligj dhe me Rregullore të punës.
25. Në këtë drejtim, Gjkata i referohet nenit 113.7 të Kushtetutës, i cili parasheh:
- “Individët janë të autorizuar të ngrenë shkeljet nga autoritetet publike të të drejtave dhe lirive të tyre individuale, të garantuara me Kushtetutë, mirëpo vetëm pasi të kenë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj”.*
26. Përveç kësaj, Gjkata i referohet nenit 48 të Ligjit, i cili parasheh:

“Parashtruesi i kërkesës ka për detyrë që në kërkesën e tij të qartësoj saktësisht se cilat të drejta dhe liri pretendon se i janë cenuar dhe cili është akti konkret i autoritetit publik të cilin parashtruesi dëshiron ta kontestoj”.

27. Gjkata i referohet edhe rregullit 36 (1) (d) dhe (2) (b) të Rregullores së punës, i cili përcakton:
- “(1) Gjkata mund ta shqyrtojë një kërkesë nëse:
[...]
(d) kërkesa prima facie ose nuk është qartazi e pabazuar.
- (2) Gjkata do të deklarojë një kërkesë si qartazi të pabazuar, nëse bindet se:
[...]
(b) faktet e paraqitura në asnjë mënyrë nuk e arsyetojnë pretendimin për shkeljen e një të drejte kushtetuese”.

28. Gjykata, po ashtu, rikujton se parashtruesi pretendon se të drejtat e tij të garantuara me Kushtetutë dhe me KEDNJ, janë shkelur si pasojë e ndërprerjes së parakohshme të punës nga ana e AKP-së dhe për shkak të refuzimit të kompensimit dhe pagesës për ndërprerje të punës.
29. Gjykata vëren se gjykatat e rregullta kishin trajtuar statusin e mëparshëm ose aktual të punësimit të parashtruesit dhe bazat e kërkesës së tij për kompensim dhe pagesë për ndërprerje të punës dhe ata dhanë një vlerësim të arsyetuar të pretendimeve të parashtruesit të kërkesës.
30. Në këtë drejtim, Gjykata konsideron se gjykatat e rregullta kanë respektuar parimet themelore të së drejtës për gjykim të drejtë në bazë të nenit 31 të Kushtetutës në lidhje me nenin 6 të KEDNJ-së.
31. Kjo konsideratë është në pajtim me praktikën gjyqësore të Gjykatës Evropiane për të Drejta të Njeriut (në tekstin e mëtejmë: GJEDNJ), e cila thekson se “*gjykatat kanë liri të caktuar veprimi në këtë drejtim se cilat argumente dhe prova do t'i pranojnë në një rast të caktuar*”. (GJEDNJ, *Suominen kundër Finlandës*, nr. 37801, Aktgjykimi i 1 korrikut 2003).
32. Gjykata më tej konsideron se gjykatat e rregullta gjithashtu i kanë adresuar pretendimet e parashtruesit se ai ishte viktimi e diskriminimit. Në këtë kontekst, Koleksi i Apelit në Aktgjykimin e tij [AC-I-0018] konkludoj se parashtruesi i kërkesës mund të kishte bërë ankesën e tij në bazë të diskriminimit sipas nenit 10.4 të Rregullores së UNMIK-ut 2003/13 e cila, *inter alia*, parashesh se, “[...] një punonjës i cili nuk i plotëson këto kërkesa do të ketë të drejtë në 20%, nëse vërtetohet se diskualifikimi i tij/i saj ishte pasojë e diskriminimit”.
33. Megjithatë, Gjykata vëren se parashtruesi i kërkesës nuk e ka ngritur në AKP dhe në gjykatat kompetente çështjen e përfshirjes në listën përfundimtare të punëtorëve me të drejtë në pjesën e 20% nga të ardhurat e privatizimit.
34. Gjykata vlerëson se parashtruesi në përgjithësi pretendon se gjykatat nuk i kanë marrë parasysh specifikat e rastit, përkatesisht se ai është trajtuar në mënyrë të pabarabartë. Megjithatë, Gjykata konsideron se pretendimi i përgjithshëm i parashtruesit të kërkesës për trajtim të pabarabartë nuk është i mjaftueshëm, pa i treguar bazat konkrete për këtë pabarazi. Prandaj, Gjykata konkludon se referencia e parashtruesit për shkelje të të drejtave nga nenii 24 i Kushtetutës është e pabazuar.
35. Gjykata i referohet praktikës gjyqësore të GJEDNJ-së e cila thekson se “[...] diskriminimi është trajtimi i ndryshëm, pa një qëllim objektiv dhe justifikim të arsyeshëm, të personave në situata të ngashme” (Shih Aktgjykimi Willis kundër Mbretërisë së Bashkuar, nr. 36042/97, paragrafi 48, GJEDNJ 2002-IV, Aktgjykimi Bekos dhe Koutropoulos kundër Greqisë, paragrafi 63, Aktgjykimi D. H. dhe të tjerët kundër Republikës Çeke, paragrafi 44).
36. Gjykata konstaton se shkelja e pretenduar e të drejtave sipas nenit 1 të Protokollit 1 të KEDNJ-së është e pabazuar, pasi parashtruesi i kërkesës nuk ka arritur të realizojë pretendimin e tij për “*pritje legitime*” në lidhje me kërkesën

e tij për kompensim dhe pagesë për shkëputje nga puna, që nuk mund në vetvete të përbëjë një bazë të vlefshme që justifikon pretendimet e shkeljes.

37. Gjkata konsideron se nen 1 i Protokollit 1, mbron vetëm pasurinë ekzistuese, por jo edhe të drejtën për fitimin e pronës në të ardhmen. Pritja legjitime në çdo “pronë”, “asete” ose “kompensim”, sipas kësaj pikëpamjeje duhet të jetë e bazuar në dispozitë ligjore apo akt ligjor, e cila ka bazë të vlefshme ligjore dhe ka ndikim në të drejtat pronësore (Shih rastin *Peter Gratzinger dhe Eva Gratzingerova kundër Republikës Çeke*, Vendim i Gjykatës Evropiane të 10 korrikut 2002, nr. 39794/98, paragrafi 69).
38. Megjithatë, Gjkata gjen se aktgjykimet e kontestuara janë nxjerrë nga gjykatat e themeluara me Kushtetutë dhe me ligj, në bazë të parimit të nenit 102 [Parimet e Përgjithshme të Sistemit Gjyqësor] të Kushtetutës të cilin parashtruesi e kishte cituar si shkelje. Gjykatat, brenda kufijve të kompetencave të tyre, kanë kryer procedurën në bazë të ligjit, duke dhënë arsyë të pranuara kushtetuese, për procedura të tillë.
39. Gjkata thekson se pakënaqësia e parashtruesit të kërkesës me rezultatin e rastit të tij nuk mund të ngrejë kërkesë të argumentuar për shkeljen e dispozitave kushtetuese. (Shih rastin *Mezotur-Tiszazugi Tarsulat kundër Hungarisë*, Nr. 5503/02, GJEDNJ, Aktgjykimi i 26 korrikut 2005).
40. Gjkata konsideron se parashtruesi nuk i ka mbështetur pretendimet e tij dhe as nuk ka paraqitur ndonjë dëshmi *prima facie* që do të tregonte shkeljen e të drejtave të tij të garantuara me Kushtetutë dhe me KEDNJ (Shih, rastin nr. KI19/14 dhe KI21/14, parashtrues *Tafil Qorri dhe Mehdi Syla*, Gjkata Kushtetuese e Republikës së Kosovës, Vlerësimi i kushtetutshmërisë së Aktvendimit të Gjykatës së Apelit të Kosovës, CA. nr. 2129/2013, të 5 dhjetorit 2013 dhe Aktvendimit të Gjykatës së Apelit të Kosovës, CA. nr. 1947/2013, të 5 dhjetorit 2013).
41. Gjkata, thekson më tej, se nuk është detyrë e saj sipas Kushtetutës të veprojë si gjykatë e shkallës së katërt në lidhje me vendimet që merren nga gjykatat e rregullta. Është roli i gjykatave të rregullta që të interpretojnë dhe të zbatojnë rregullat përkatëse të së drejtës procedurale dhe materiale (Shih rastin *Garcia Ruiz kundër Spanjës*, Nr. 30544/96, GJEDNJ, Aktgjykimi i 21 janarit 1999, shih gjithashtu rastin KI70/11, parashtrues të kërkesës *Faik Hima, Magbule Hima dhe Besart Hima*, Aktvendim për papranueshmëri, i 16 dhjetorit 2011).
42. Si përbledhje, Gjkata konstaton se kërkesa e parashtruesit nuk i përbush kriteret e pranueshmërisë, sepse parashtruesi i kërkesës nuk ka treguar në kërkesën e tij se vendimi i kontestuar i shkel të drejtat e tij të garantuara me Kushtetutë dhe KEDNJ.
43. Prandaj, kërkesa është qartazi e pabazuar në baza kushtetuese dhe është e papranueshme, në pajtim me rregullin 36 (1) (d) dhe 2 (b) të Rregullores së punës.

PËR KËTO ARSYE

Gjykata Kushtetuese, në pajtim me nenin 113.7 të Kushtetutës, nenin 48 të Ligjit, regullat 36 (1) (d) dhe (2) (b) të Rregullores së punës, më 13 prill 2016, njëzëri:

VENDOS

- I. TA DEKLAROJË kërkesën të papranueshme;
- II. TA REFUZOJË kërkesën për masë të përkohshme;
- III. T'UA KUMTOJË këtë vendim palëve;
- IV. TA PUBLIKOJË këtë vendim në Gazetën Zyrtare në pajtim me nenin 20.4 të Ligjit;
- V. Ky vendim hyn në fuqi menjëherë.

Gjyqtari rapportues

Almiro Rodrigues

Kryetarja e Gjykatës Kushtetuese

Arta Rama-Hajrizi

